

[Poul Nielson]

I øvrigt skal det også noteres, at der er ved at komme gang i salget til storkunderne. Jeg er enig med ministeren i, at det er vigtigt, og at der burde ske mere. Men gang i det er der altså kommet, og det er på det grundlag, som folketinget for anden gang slog fast her i foråret. Det er da positivt.

Det, der mangler – bortset fra sagen om Naturgas Syd – er en hurtigere afklaring af varmeplanerne i en række kommuner og en positiv beslutning om gennemførelse af røggasrensning. Det vil jo også bidrage til, at naturgassen bliver vurderet mere efter fortjeneste i forhold til andre brændselsformer.

Dette er spørgsmål, der ligger inden for regeringens egen kontrol, og de kan afgøres rigtigt eller forkert, set i forhold til naturgasprojektet. Det er ganske det samme som spørgsmålet om D.O.N.G.s finansieringssituation. Hvis man dræner koncernen for de indtægter, der er, f.eks. ved driften af olie-rørledningen, er det selvindlysende, at lånebehovet i forbindelse med gasprojektet bliver tilsvarende større. Her kan regeringen altså også gøre det rigtige eller det forkerte. Som Jens Christensen sagde det på D.O.N.G.s netop overståede generalforsamling, er det et godt og sundt projekt, men det kan tales ihjel. Lad os dog i stedet stå sammen om at sikre danskerne den fulde fornøjelse og gavn af, at vi har naturgas i vores undergrund i tilstrækkelig mængde, og at vi har besluttet at bruge den her i landet, så vi bliver mindre afhængige. Jeg synes, der er god grund til at slå fast, at det trods politisk kævl og negativitet er sådan, at vi kun har hørt om glade og tilfredse naturgasforbrugere. Sådan skal vi sørge for at det bliver ved med at være.

Om D.O.N.G.-koncernen i øvrigt skal det understreges, at socialdemokratiets principielle målsætning er klar. Vi ønsker at opbygge et egentligt nationalt olieselskab, som kan det hele og er med i det hele. Vi skal skabe et modspil til de multinationale selskaber, ikke noget, der erstatter dem, men et modspil for at sikre, at vi selv får den fordel, der ligger i udnyttelsen af vore egne ressourcer. Også hensynet til udviklingen på færøsk og grønlandsk område i de kommende år taler for opbygningen af dansk know-how på dette felt.

I dette perspektiv er der flere forhold, der bør trækkes frem. Efter regeringsskiftet sidste år blev forhandlingerne om et engagement i

raffinaderisektoren jo afbrudt. Energiministeren sagde, at dersom vi fik et statsligt olieraffinaderi i Danmark, ville det betyde lukningen af et af de to andre. Nu har vi fået et statsligt olieraffinaderi; det er bare ikke os selv, men Kuwait, der ejer det, og de to andre kører jo udmærket. Vi har også fået et statsligt engagement i distribution og salg gennem Kuwait Petroleum Corporation's køb af hele Gulfs aktivitet, men det har vi jo i øvrigt levet udmærket med i forbindelse med BP, der er 48 pct. statejet, eller Norsk Hydro, der er 52 pct. statejet. Det danske samfund må bare ikke selv. Denne holdning er ikke bæredygtig, og den svarer heller ikke til, hvad en aktiv varetagelse af danske forsynings- og brugerinteresser kræver af os.

Efter det bratte nej sidste vinter til samarbejdet mellem DOFAS og andre selskaber om distribution er det i foråret blevet fastlagt som en del af forhandlingerne om D.O.N.G.-loven, at selskabet skulle have lov til at fremkomme med et andet udspil til, hvordan sådan et samarbejde kunne organiseres, og vi fik på DOFAS' generalforsamling bekræftet, at der er gode muligheder for etablering af et distributionsamarbejde på et andet grundlag end det, der blev sagt nej til sidste vinter. Vi venter på et udspil her.

Om DOPAS, produktions- og efterforskningsselskabet, skal jeg her sige, at der tilbage kun står – efter at ministeren på det sidste har imødekommet os omkring den særlige mulighed for beskatning – at vi skal gøre det klart, at den i modetilladelsen indeholdte glideskala for en forøgelse af DOPAS' andel i konsortierne i tilfælde af kommercielle fund faktisk skal udfyldes i de igangværende forhandlinger med de ansøgende selskaber. Socialdemokratiet vil ikke gå ind i en positiv vurdering af tilladelser til konsortier, der ikke på en tilfredsstillende måde har imødekommet dette krav.

Det er på sagerne om D.O.N.G.-koncernens almindelige udvikling og altså også om de 92 mill. kr. fra DORAS, at der er uenighed mellem regeringen og folketinget. Ministeren har selv i et samråd om udskiftningen af D.O.N.G.s bestyrelse bekræftet, at det ikke er på grund af naturgasprojektet eller på grund af D.O.N.G.s økonomi, at udskiftningen er gennemført. Regeringen kan da også skifte bestyrelsen ud 8 gange, uden at det ændrer ved det afgørende i situationen, nem-